

ΒΟΥΛΗ.

Δευτέρα, 18 'Οκτωβρίου.

Όταν ο βασιλεύς δέν έρχεται νά άναμίξη τήν βασιλικήν του μεγαλοπρέπειαν μέ τās νοικοκυρίσας άξιοπρεπείας τών πατέρων του έθνους, τότε ή πρώτη συνεδρίασις τής Βουλής, μās ενδιαφέρει όσφ ή έγκυθίδρυσις τών άρχων νεοσυστάτου φιλολογικού συλλόγου παρ' ήμιν.

Καί ό ήλιος και ό γέρων Καλλιφρονάς όσάν είχον συνεννοηθή, πεισμώνσαντες, νά διαψεύσωσι τόν προφητεύοντα **Κρι-Κρι** του προλαδόντος *Μη Χάνεσαι*, άπουσίαν ζαν κατὰ τήν ώραν τής έναρξως, κρυθέντος του ένός είς τά νεφελώδη δώματά του, και του άλλου παραδώσαντος τά καθήκοντα τής παλληκαρίσας φούντας του είς τόν παλληκαρίσιον μύστακα του Στεφανίδου.

Στρέφομαι πρós τās Κυρίας δια νά εξοφλήσω πρώτον μέ αύτάς: τό θεωρεϊόν των είναι πλήρες· άκόμη και γειτονικά θεωρεϊα είναι ξεχειλισμένα άπ' αύτάς· δύναμεθα νά είπωμεν ότι τό άκρατήριο είναι γυναικοκρατικόν κατὰ πλειοψηφίαν. Δι' αύτό, φαίνεται, και ή ύψις τής πρώτης συνεδριάσεως είναι τόσφ γυναικωδώς άπαλή, ποιός ξέρει όμως ποιούς διαδύλους κρύπτει μέσα της...

Τί τά θέλετε, είναι ποθητά αι γυναίκες και είς τούς περιπάτους και είς τά θέατρα και είς τās έσπέρας και είς τās ήμέρας μας, και είς τούς ναούς μας· άλλ' όταν παρίστανται δροσώδεις είς τήν άνιεράν άτμοσφαιραν τής πολιτικής, και δύνασαι ν' άναπαύης κάποτε τό βλέμμα επ' αύτών, τότε όποϊαι και άν ήναι,—σημειώσατε και τήν όλίγην άπόστασιν,—είναι και εύεργετικά προσέτι.

Επί τών έδρών τών γραμματέων διακρίνω τό υπογέγειον του κ. Στουρνάρα και του Μανδάλου τήν νεοφώτιστον βουλευτικήν προσωπικότητα.

Οί παρόντες βουλευται κατὰ τήν έναρξιν είναι μόνον σαραντακοτώ, άραιοι, άραιοι, ως αι πρώται ψεκάδες τής βροχής. Έν τούτοις τά βάθρα τής συμπολιτεύσεως κατέχονται πυκνότερον τών θέσεων τών αντιπολιτευομένων, διότι σύμπας ό παπαδικός όμιλος συνεσπειρώθη καθεσθεις εκεί, ως όμιλος κοράκιων έλκυσθεις υπό όσμης θνησιμαίου. Διόξατέ τους, κύριοι κυβερνητικοί, διότι μεθ' ύλην τήν ζωήν και τό μέλλον σας, ό οίωνός είναι άπαίσιος. Καί δέν βλέπετε πόσον εύσεβώς σπεύσας πρὸ τών άρχιερέων ό Κουμουνδούρος, άμα εισελθών είς τήν αίθουσαν, εκχύνεται είς τρυφερά χειροφιλήματα; Έγκυατλειφθεις υπό τών ανθρώπων, έρευνά τούς οίωνούς· και τά μαύρα εκείνα ράσα είναι τόσαι λευκάι ψήφοι δι' αύτόν...

Ό συνήθης άγιασμός τελείται, άπούσης τής Κυβερνήσεως· άργότερον μέλλει ν' άποφασίση ή εξαγιασθείσα ήδη βουλή υπό του άγίου Λαρίσσης, άν και ή Κυβέρνησις είναι άξία άγιασματος, ή ού.

Μετά τήν τέλεσιν του άγιασμού και έν τῷ άναμένειν τούς ύπουργούς οι βουλευται προσέρχονται, καταλαμβάνουσι τās θέσεις των, συνδιαλέγονται, περιδιαβάζουσι, άσπάζονται, άπέρχονται. Γλυκύ φίλημα άνταλάσσουσι τά χείλη του Κυβερνήτου και του Παπαμιχαλοπούλου· ό υιός Κουμουνδούρος, χωρίς τής μαγκούρας του, άλλά «παλληκαράς ποῦ νιώθεται κι' όταν του λείπ' ή άρματωσις» δέχεται τά περισσότερα χειροσφιζίματα, παρέρχόμενος τās τάξεις τών φίλων· είναι τό καμάρι τής παρέας.

Ός έξοχώτεραι γιγούραι τής αντιπροσωπείας μας προσπίπτουσιν είς τούς όφθαλμούς μου ό κ. Ντζάνες, όρθος πρὸ του έδωλίου του, ύψηλός, ξηρός, μέ περιεκομμένον μύστακα και φυσιογνώμειαν Δονκισσωτικήν, έν κλασική στάσει προσωπώσεως, ύσως λατινικού τινος λογίου.

Και ό κ. Δημητρακάκης, μορφή άγοράιου μονομανούς. Όσφ δια τόν κ. Σταμούλην, άπουσίαζε μετά του κ. Δεληγιάννη.

Τās νεανικάς όρμας του κ. Καλλιγιά ένδεικνύουσι δύο τινα: ένῳ εισήλθον οι συνυπουργοί του είς τήν αίθουσαν, και παρεκάθησαν, άσπασθέντες έν πρώτοις τήν χείρα του άγίου Λαρίσσης, εκείνος ήρκέσθη είς χαρίεσαν μόνον ύπόκλησιν· τούτο είναι νεανικότης, άφού μόνον είς τούς πρεσβυτέρους παρέμεινεν ή τυπική εύλάβεια. Δευτέρα ένδειξις: καθήμενος, τοποθετεί τό κίλακ άνεστραμμένον επί τής τραπέζης· φιλάρεσκος φροντίς δια νά γίνη καταφανής ή ροδαλωτάτη φρεσκάδα του έσωπανίου του, επί του σκυθρωπού μάλιστα πρασίνου τής τραπέζης.

Ό Κύριος Τρικούπης άναγινώσκει τό διάταγμα τής συγκαλέσεως, και άναχωρούσιν ύποχριται και θεαται.

Αύτή είναι ή πρώτη τής Βουλής, ή όποία μπορούσε και νά μή γραφή . . . ύπως έγράφη από έμέ.

Κουτρούλης.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Κερκύρα 16 'Οκτωβρίου.

Ός γνωστόν ήμιν, ό βασιλεύς ήμών, όστις είχε μεταβή είς Εύρώπην χάριν τών συμφερόντων του έθνους και τής υγείας του, τελέσας πάντα κατ' εύχήν και λαβών ικανάς σωματικές δυνάμεις έμελλε νά επανέλθη κατὰ τά μέσα του μηνός τούτου είς τήν προσφιλή αύτῳ Ελλάδα. Τούτο γνώσκων ό δήμαρχος ήμών και θέλων νά δείξη, ότι δέν είναι Σοῦτζος, εζήτησε παρὰ του Δημοτικού Συμβουλίου πίστωση 3,000 δραχ. πρὸς ύποδοχήν του βασιλέως. Τό Συμβούλιον παμψηφεί έδέξατο τήν πρότασιν του κ. Δημάρχου, ίνα δείξη τά αισθήματά του πρὸς τήν Α. Μ. και οὔτω μετέβηλε 3,000 δραχμῶν είς καπνόν και λίθωνον δια τόν βασιλέα του. Μετά τήν εμφάνισιν τής *Αμφιτρίτης* μεταβαινούσης πρὸς παραλόν των Α. Μ. εκ Βενετίας άμέσως ήρξαντο αι πρὸς ύποδοχήν παρασκευαί. Επί τής παρὰ τήν βασιλικήν απο

θάθραν πύλης, δι' ἧς ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς ὠρθοῦτο ἄψις, ἐφ' ἧς ἦσαν γεγραμμένα ἐν ἐπικεφαλίδι ὑπὸ Φαίλακος ποιητοῦ τὰδε ;

«Ὡ βασιλεῖς ποῦ ἐργάσεσθε μὲ τοῦτ' καὶ μὲ καρδίαν γιὰ τὸ συμφέρον τὸ ἐθνικὸ τὴν ἐθνικὴν εὐτυχίαν μ' εὐγνωμοσύνη ἡ Κέρκυρα, μὲ ἀγάπῃ μὲ χαράς σας δέχεται εἰς τοὺς κόλπους της μ' ἀγκάλας ἀνοικταῖς,» ἅτινα μαρτυροῦσι περὶ τῆς Μούσης καὶ τοῦ Ποιητοῦ... κτλ. Ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς πρὸς Ν. ἐσχατίας τῆς πλατείας, ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ εἰς Γαρίτζαν ἄγουσα ἦσαν τεθειμένοι ὑψηλοὶ πάσσαλοι κατὰ μικρὰ διαστήματα, ἀφ' ὧν ἐξήρτωντο ποικιλόχροι σημαῖαι, ἔχουσαι σχῆμα, ἄλλαι μὲν πανταλονίου εὐρωπαϊκοῦ, ἄλλαι δὲ Κερκυραϊκοῦ. Πρὸς δὲ τὴν ἄκρην τῆς πλατείας, ἄλλη πάλιν ἄψις, λαμπρότερα τῆς πρώτης, ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν πλατεῖαν πλευρᾷ τῆς ὁποίας ἦσαν γεγραμμένα τὰδε :

«Εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ στηρίζεται ὁ θρόνος,
'Αγάπην ἔχεις βασιλεῦ, ποῦ δὲν προσβάλλει θρόνος.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας πλευρᾷς ἦσαν γεγραμμένα τὰδε :

«Ζήτω στήν χώραν ἀντηχεῖ τῶν Κερκυραίων, Ζήτω!
οἱ βασιλεῖς, ὁ διάδοχος, οἱ πρίγγηπές μας, ζήτω!!»

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ τιμωρηθῇ ὁ ποιητής, διότι διέφθειρε τὸν τίτλον ἑνὸς δουκὸς, μεταβαλὼν αὐτὸν εἰς πρίγγηπα, πιστεύω δὲ ὅτι περιλαμβάνει μετὰ τῶν πριγγήπων καὶ τοὺς κ. Σοῦτζον, Ἀθερινόπουλον καὶ Μαυροκορδάτον, λυπηρὸν ὅμως διότι δὲν περιλαμβάνει καὶ τὸν κόμητα Δε-Κάστρον, ἕνα κόμητα πρῶην ὑπουργὸν καὶ τινὰς νόμητας καὶ κόντας τῆς Κερκύρας.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης στιφηδὸν συνέρρεον ὁ λίαν περίεργος λαὸς τῆς Φαιακίας, διότι διδόθη ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην ἔρχεται ὁ βασιλεὺς. Μάτην πολλοὶ ἀπέθανον ἐκ τῆς πείνης, ἄλλοι δὲ ἔπαθον ὑπὸ πλευρίτιδος (ἐν οἷς καὶ ἐγὼ) περιμένοντες μέχρι πρωΐας τῆς Τετάρτης. Μόλις περὶ τὴν 1ην μ. μ. ὑψώθη ἡ σημαία τοῦ φρουρίου ἀγγέλλουσα τὴν ἐμφάνισιν τῆς θαλαμηγοῦ.

Ἀμέσως εἰδοποιήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ μετ' οὐ πολὺ ἦν παρκατεταγμένος ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τῶν ἀνακτόρων εἰς λόγος τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος τάγματος μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾷς, ὡς ἐπικουρία τῆς ὁποίας ἦλθε καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ. Ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ἀνέμενον τοὺς βασιλεῖς ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος μὲ δύο-τρεις συμβούλους, τὸ προξενικὸν σῶμα, αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὁ ἱερός κληρὸς, ὁ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Ἀκύλας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, συνισταμένου ἐκ τινων κακομοιρασμένων, καμπούριδων καὶ μουτζούριδων ῥασοφόρων τεταγμένων κατ' ἀνάστημα, ὁ Ἀρχιερατικὸς, ὅστις πάσχει ὁ καυμένος ἐκ... πολυσαρκίας, τινὲς φραγκάδες, ἔχαντες φράκους σπουδαιοτάτους ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν ἐποψίν κτλ. Περὶ τὴν 2αν μ. μ. ἀπέβη τοῦ πλοίου ὁ βασιλεὺς, ἐν στολῇ ναυάρχου μετὰ τῆς οἰκογενείας του, χαιρετιζόμενος διὰ κανονοβολισμῶν ὑπὸ τοῦ φρουρίου καὶ τριῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν πλοίων. Ἐν τῇ πόλει οὐδὲ ψυχὴ εὗρίσκετο, πάντες ἦσαν ἐν τῇ προκυμαίᾳ μὴδ' αὐτῆς τῆς πληθύος τῶν ἀναπήρων ἐξαιρουμένων; ὅτε δὲ ἐπάτησε τὸν πόδα ἐπὶ τῆς ξηρᾷς ὁ βασιλεὺς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ τὸν ἐξεκούρηναν, δι' ὃ οὐδ' ἐν εὐχαριστῶ εἶπεν εἰς τὸν λαὸν περιμένοντα ἐπὶ δύο ὥρας κάτω τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων. Εἶτα δὲ ἐξελθὼν μετέβη εἰς τὰ ἐξοχικὰ ἀνάκτορα, ὁ δὲ λαὸς τὸν

«πῆρ' ἀπὸ κοντὰ χουγιᾶζων αὐτὸν τὸ Ζήτω. Τὴν ἐσπέραν ἡ πόλις εἶχε λαμπρὰν ὄψιν. Ἐν ὅλῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀτρυγέτου πλατείας (spianata) ἐκ τῶν δένδρων ἐκρέμαντο διὰ σύρματος φανίσκοι ἐξ ὕλου ποικιλόχροοι, ἐν τὸς δ' αὐτῆς τῆς πλατείας ἦσαν τοποθετημένοι πολλοὶ ἐκ χάρτου φανοὶ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἦτο λαμπρότατον φωτεινὸν δένδρον.

Πάντα τὰ δημόσια καὶ πλεῖστα ἰδιωτικὰ καταστήματα ἦσαν πεφωτισμένα, ἐν οἷς διεκρίνετο τὸ θέατρον, οὕτινος ἐφαίνοντο λαμπρὰ τὰ περίζ οὐρα.

Δύο μουσικαὶ ἐπαιάνιζον διαδοχικῶς ἐν τῇ πλατείᾳ, ἅπασα δὲ ἡ πόλις μετεκομίσθη ἐν αὐτῇ. Περὶ τὴν 9ην μ. μ. ἤρχετο εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὁ βασιλεὺς, ὁπότε ἤρξατο ἀνυψούμενον εἰς τὸν ἀέρα πλῆθος ῥοκετῶν, ἄπειρα βεγγαλικά φῶτα ἀνῆφθησαν καὶ αἱ μουσικαὶ ἤρξαντο νὰ παιανίζωσι τὸν βασιλικὸν ὕμνον. Πλήθος μαγῶν καὶ κλητῆρων ἠκολούθει τὰς βασιλικὰς ἀμάξας κρατοῦν πολλὰ βεγγαλικά φῶτα, ἅτινα ἄμα εἶδεν ὁ λαὸς ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτῶν, ὡς αἱ μυταὶ εἰς τὸ φῶς, καὶ ἄλλοι μὲν ἐτυφλώθησαν, ἄλλοι συνετρίβησαν καὶ ἄλλοι ἄλλα ἔπαθον, διατί νομίζετε; ἵνα ἴδωσι τὸν βασιλέα, ὅστις, «σὺ νὰ τοὺς ἐκορύιδευσ' ἐγυρόφερνε τὴν σπανιάτα» ὡς ἔλεγέ τις· ἐγὼ δὲ ἀφοῦ ἐτοχαλίσθην καὶ μὲ ἐθέρισε καὶ ἡ πείνα τοὺς ἐγκατέλιπον καὶ μετέβην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Santissimo.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Νὰ ὁμιλῇ τις πλέον περὶ φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ὡς νὰ συζητῇ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἦσαν καλὰ τὸ 1862. Ὁραϊκὴν ἐποχὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς, τῶν ἐπαναστάσεων, τῶν τριγώνων καὶ τῆς σαρδέλας μὲ τὸ ῥετσινάτον ἐν τοῖς παντοπωλείοις. Ἐκτοτε παρήλθε μία εἰκοσαετία. Μία δηλαδὴ γενεὰ ὁλόκληρος, ἥτις πῆρε μαζὺ τῆς τόσα πράγματα, καὶ αὐτὴν τὴν φάλαγγα. Ἡ ἀνασύστασις τῆς τῷ 1873 ἐρεζιλεύθη, ἐκωμοδοποιήθη, ἀπέθανε δὲ φθισικῇ, χωρὶς παπᾶ καὶ χωρὶς μνημόσυνο. Καὶ τὸ 1873 σημειώσατε ὅτι ἦτο πλησιέστερον εἰς τὸ 1862· ἐσώζετο ὀλίγον πνεῦμα τῶν ἀρειμανίων ἐκείνων καιρῶν· ἡ δὲ γενικὴ στρατολογία δὲν εἶχεν εἰσαχθῇ.

Τώρα πλέον θὰ εἶναι ὡς φουστανέλλα χορεύουσα εἰς κοτιλιῶν, ὡς καλπάκιον χρησιμεῖον ἀντὶ κλάκ. Οὔτε σκοπὸν ἔχει, οὔτε μέλλον ἔχει. Οἱ καιροὶ τώρα εἶναι θετικώτεροι, ἐπιστημονικώτεροι. Δύνανται οἱ κύριοι Φοιτηταὶ νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτοὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ περιωπῇ; Δύνανται ἀκόμη ν' ἀποφασίσουν νὰ καταργήσουν τὸ ταῦλι, τὸ δόμινο, τὸ Βυζάντιον καὶ τῆς μπιραρίας; Δύνανται νὰ διοργανίσωσιν ἐκδρομὰς μακρυνὰς, νὰ χύνωσι τὰ γέλοια καὶ τὴν χαράν των εἰς χώρια, κωμπούλεις καὶ ἐξοχὰς; Δύνανται νὰ μελετῶσι περισσότερον καὶ νὰ κινῶνται περισσότερον; Δύνανται νὰ συχνάζουν βιβλιοθήκας, νὰ ἐκμανθάνουν γλώσσας ξένας, ν' ἀσχωνται εἰς τὴν ξιφασκίαν, νὰ συναγωνίζωνται εἰς τὸν δρόμον, νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ Γυμνασίον, νὰ μιλοῦν ὀλιγώτερα πολιτικὰ καὶ περισσότερα τῆς ἐπιστήμης τῶς; Δύνανται νὰ σχηματίζουν φάλαγγα σεμνῶν, γενναίων, εὐρίθμων, εὐφυῶν, φιλομαθῶν φοιτητῶν; Νὰ συναγωνισθοῦν πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ συναδέλφους των; Ἰδοὺ τί συμβουλεύει εἰς τοὺς κυρίους φοιτητὰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἐν τῇ εἰλικρινεῖ καὶ ἐγκαρδίᾳ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπῃ του!